

עולה כחשבון עשר אמירות,
ול"ב אלהים של מעשה
בראשית.

ובכ"ד מקום (משלי א) כבוד חכמים
ינחלו, ופרשה רבותינו, אין
כבוד אלא תורה. משום שהם
ל"ב אלהים של תורה, הפכוד
שלו. ואלו (הם) החכמים של
התורה, חכמים בחכמה יורשים
את הפכוד הזה ולא טפשים,
שעליהם נאמר וכסילים מרים
קלון. ומנין לנו שמי שאינו מכיר
את התורה נקרא כסיל? שפתוב
(תהלים צב) וכסיל לא יבין את זאת.
ואין זאת אלא תורה, שפתוב
(דברים ד) וזאת התורה אשר שם
משה.

רועה הנאמן, משום שחלוש
אמה פתחתי את הפרשה במצוות
הללו, להיות לה מעט לעזר.
התחזק בה, שהרי המצוות של
הישיבות באים אליך, במצוה
אחר זו, שהיא מצוה להעמיד
עליך מלך למעלה. והקדוש ברוך
הוא יעמיד אותך מלך בעליונים
ובפתחונים בדיוקנו, משום
שרבותינו מהישיבה, עליהם
שכינה ותחוננה. והקדוש ברוך
הוא מלך באמצע, אוחז
בעליונים ובפתחונים. כך אמה
תהיה בדיוקנו, הבן שלו, עמד
לכבוד המלך.

עמד הרועה הנאמן, והרים נדיו
למעלה ואמר: יהי רצונך, עלת
העלות, שאמה מתעלה מעלוי
לעלוי, עד אין עלוי, אלא שאמה
מעל לכל עלוי, (למח) לי כח לעשות
את רצונך בדרגותיך, שהן אב
ואם, ואני הבן שלהם, וביחוד
שלה שניהם אחד. ואמה השנית
את יראת אב ואם ליראתך, אחר שאמה באמצע, אחד ולא שנים, בלי שתפות, אף על גב שהם
בשתפות שלך, אבל אמה אחד בלי שתפות של שני. ומשום זה נאמר בה, ואין אלהים עמדי.
תן לי כח להתעורר בכבודך בראשונה, ואחר כך בכבוד אבי ואמי שבשמים, שעליהם בארו,

ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי.
כבודי סליק בחושבון עשר אמירן, ול"ב אלהים דעובדא
דבראשית.

ובכל אתר (משלי ג) כבוד חכמים ינחלו, ואוקמוה רבנן,
אין כבוד אלא תורה. בגין דאינון ל"ב אלהים
דתורה, יקרא דיליה. ואלין (אינון) חכמים דאורייתא,
חכמים בחכמה, ירתין האי כבוד ולא טפשי, דעליהו
אתמר, (משלי ג) וכסילים מרים קלון. ומנלן דמאן דלא
ידע באורייתא אקרי כסיל, דכתיב, (תהלים צב) וכסיל לא
יבין את זאת. ואין זאת, אלא תורה, דכתיב, (דברים ד)
וזאת התורה אשר שם משה.

רעיא מהימנא. בגין דחלישתא, פתחנא לפרשתא באלין
פקודין, למהוי מעט עזר לה. אתתקף בה, דהא
משריין דמתיבתאן אתאן לגבה, בפקודא בתר דא, דאיהו
פקודא להעמיד עליך מלך לעילא. וקודשא בריך הוא
יוקים לה מלך בעלאין ותמאין בדיוקניה. בגין דרבנן
דמתיבתא, עליהו שכינתא עלאה ותתאה. וקודשא בריך
הוא מלך באמצעיתא, אחיד בעלאין ותמאין הכי אנת
תהא בדיוקניה, ברא דיליה, קום ביקרא דמלכא.

קום רעיא מהימנא, וסליק ידוי לעילא, ואמר, יהא רענא
דילך עלת העלות, דאנת מתעלה מעלוי לעלוי, עד
דלית עלוי. אלא דאנת לעילא מפל עלוי. (למיהב) לי
חילא, למעבד רעותך בדרגין דילך, דאינון אבא ואימא,
ואנא ברא דלהון. וביחודך תרווייהו אחד. ואנת שקלת
דחילו דאבא ואימא, לדחילו דילך, בתר דאנת
באמצעיתא חד, ולא תרין, בלא שותפו, אף על גב דאינון
חד בשותפו דילך, אבל אנת חד בלא שותפו דתניינא.
ובגין דא אתמר בה, (דברים לב) ואין אלהים עמדי.

הב לי חילא, לאתערא ביקרך בקדמיתא. ולבתר ביקרא
את יראת אב ואם ליראתך, אחר שאמה באמצע, אחד ולא שנים, בלי שתפות, אף על גב שהם
בשתפות שלך, אבל אמה אחד בלי שתפות של שני. ומשום זה נאמר בה, ואין אלהים עמדי.
תן לי כח להתעורר בכבודך בראשונה, ואחר כך בכבוד אבי ואמי שבשמים, שעליהם בארו,